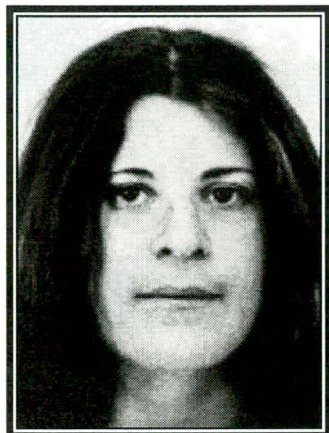

סמל שושנה (שושי) פארי ז"ל

בת חוה ויצחק

נולדה בירושלים

בתאריך י"ב באייר תשי"ז, 12/5/1957

התגוררה בירושלים

התגייסה באוקטובר 1975

שרתה בביקוד העורף

נפלה בעת שירותה

בתאריך ט"ו בחשוון תשל"ח, 26/10/1977

נקברה בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 5 שורה: 3 קבר: 9

הותירה אחריה הורים וארבע אחיות

בת 20 בנפלה

קורות חיים

בת יצחק וחוה נולדה ביום י"ב באייר תשי"ז (12.5.1957) בירושלים. שמה, שושנה, ניתן לה ע"ש אחות אביה הי"ד, שנפטרה באושויץ בגיל 18. אביה ובני-משפחה אחרים מעידים, כי דמתה במראה החיצוני ובאופיה דמיון מפליא לדודתה המנוחה. שושי למדה בבית-ספר היסודי 'גאולים א"י שבירושלים. משם עברה לבית-הספר התיכון שעל-יד האוניברסיטה העברית וסיימה בהצלחה. כבר בגיל צעיר נתגלו בשושי כישרונות ברוכים ותפיסה מהירה. היתה תמיד מקפידה ואחראית, ומעל לכול היתה סמל היושר. האמת היתה תמיד נר לרגליה, והאב יודע לספר, שפעם, בגיל 10, כאשר שושי נכשלה ויתפסה את עצמה' בשקר פעוט כלשהו, שאיש לא הבחין בו, התייסרה, פרצה בבכי והבטיחה כי לעולם לא יישנה מעשה כזה. שושי נהגה להקפיד על נקיון וסדר ועל הופעה חיצונית נאה וכן על לשון נקייה והתקוממה נגד כל דיבור שאיננו ראוי להישמע בחברה. כאשר נתבקשה לעשות מעשה, נענתה תמיד בחיוב. והתשובה השגורה בפיה היתה: 'מאה אחוז'. ואמנם, עשתה כל דבר שהוטל עליה במאה אחוזים, וגם כל הבטחה שיצאה מפיה מילאה במאה אחוזים.

שושי ידעה לטפח עם חברותיה ידידות-אמת. אחת מחברותיה כותבת: "ידידות היתה לגבי שושי ערך כמעט מקודש. ולמען ידידות זאת היתה תמיד מוכנה להקדיש מזמנה וממרצה, להשקיע בה הרבה רגש ותוס."

אחד מעיסוקיה של שושי היה מתן שיעורי-עזר לתלמידים נחשלים. היא היתה מורה מבוקשת, כי הקדישה לתלמידה לא-רק את ידיעותיה כי-אם גם את לבה. נהגה לבוא לבית-הספר לשאול אצל המורים על התקדמות תלמידה, ולא היה גבול לאושרה, כאשר נוכחה לדעת, שתלמידה אמנם התגברו על המכשולים תודות למאמצים שהשקיעה בהם.

תכונותיה התרומיות של שושי באו לידי גילוי נאמן גם כאשר התגייסה, באוקטובר 1975, לשירות-החובה בצה"ל. היא שובצה ביחידת-חיב"ה. כישוריה, הקפדתה ומסירותה העלו אותה עד-מהרה לדרגת סמל. בשנת תש"ן היתה החיילת המצטיינת של היחידה, וביום כ"ח באייר - הוא יום ירושלים, הוענקה לה תעודת הערכה לחייל המצטיין מידי אלוף הפיקוד. אך הגורל מנע ממנה לסיים את שירותה. זמן קצר לפני מועד השחרור חלתה במחלה ממארת. היא נפלה בעת שירותה - ביום ט"ו בחשון תשל"ח (26.10.1977). הובאה למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בהר-הרצל שבירושלים. השאירה אחריה הורים וארבע אחיות.

אלה מקצת מדבריה של מפקדת היחידה, ששושי שירתה בה, אל המשפחה השכולה: "שושי היתה חיילת למופת. התגלתה כבעלת יכולת פיקודית מצוינת, שהתבטאה ברגישות לבנות-היחידה, ביכולת-הבחנה לגבי אנשים הנחנים באכפתיות, בחוש-צדק בריא, בנועם-הליכות, באינטליגנציה ובחוש-הומור. גם לאחר שעות-העבודה, נהגה להתקשר או לבוא ליחידה כדי להיות מעורבת בכל הקורה את היחידה... שושי היתה דמות מרכזית ביחידה, הן בהופעתה הנאה ומלאת-המרץ והן באישיותה."

פארר

שרשנר

זל

בת יצחק ורחל. גדולה ביום י"ב באייר תשי"ז (12.5.1957) גירוסלים. סמח, טרמבה, גיתן לה על סמ אחות אביה הי"ד, מצטמח באוסטריץ בגיל 18. זאמח מעידחם אביה ובגי מסמח אחריס, כי למח במדח החיצוני ובאופיית דמיון מפליג לידמח המבוחח.

שוטי עמח את לימודיה היסודיים בגית-ספר "גאולים א"י" גירוסלים. מסמ עברה לבית-הספר התיכון על-יד האוניברסיטה העברית וסיימח אותו בהצלחח. כגר בגיל צעיר בתגלו בשוטי כשרמנות ברובים ותפיסח מהירה. היתה תמיד קסדיות ואחריות, ומעל לכול היתה סמל היוסר. האמח היתה תמיד בר לרגליה, דחאב יודע לספר, מפעם, בגיל 10, כאשר שוטי בכסלה ו"תפסח את עצמח" בסקר פעוט כלמחו, שאיש לא הבחין בו, התייסרה, פרמח בדכנות והנטיחח, כי לפולם לא ייסמח מעמח כביס זה.

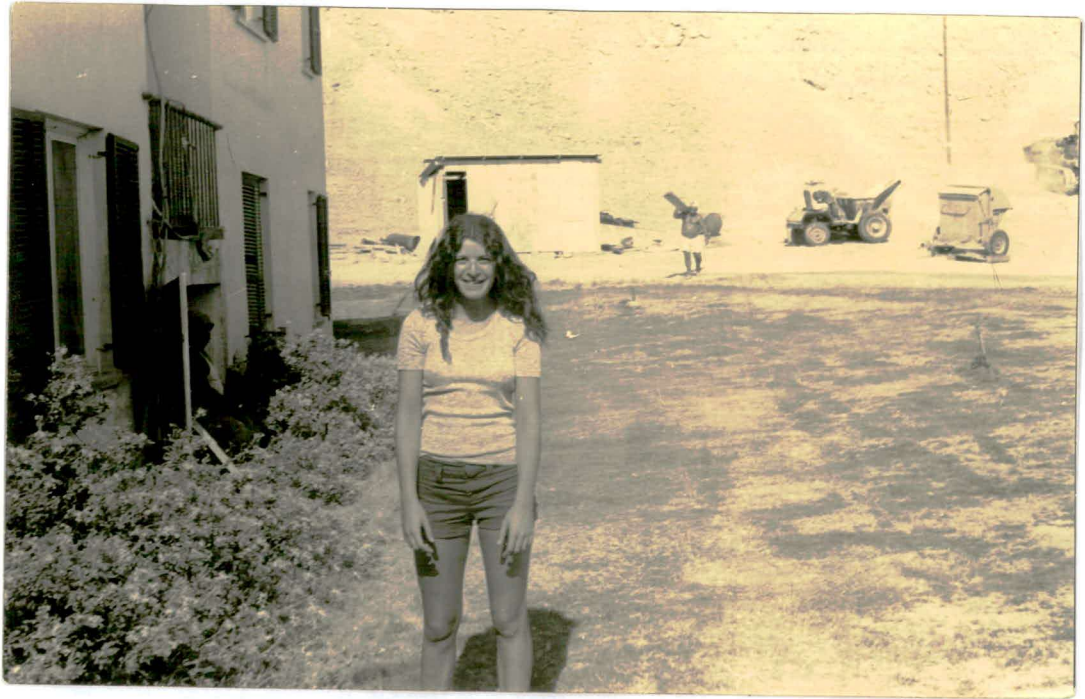
לא רק מנחיה מוסדית, כי אם גם מנחיה החיצונית ממח שוטי על אורחות סל טוהר והיא הקפידה הקפדה יתירה על הניקיוס, הסדר והחופעה חמח. אפילו לסרו-הדיבור הייבמ היתה, למעמח, להיות בקייה מסגיות ומטיגים, והיא לא החסימח הזרמנות להפיר לבגי-הסימח סלה על התממחות מוטעית, מדאוי לתקנה בעיקר בהמח כן לבגי אחותה הצעירה. כאשר שוטי בתקמח למסחו, הסייבמ בחינג, והתממחה הטגורה בפיה היתה: "מחח אחוז". ואמח עמח שוטי כל דבר שהומל עלי במחח אחוזים, וגם כל התמחח סימח מפיח, מילמח במחח אחוזים.

שוטי ידעה למסח עם חברותיה ידידות-ממח. אחח מחברותיה כותבח: "ידידות היתה לבגי שוטי קרן כמעט מקודס. על מזבח היתה מוכמח להקדיב ולתח ללא הגבלה. לא רק בתימח חומחית, אלא גם להקדיס מזמנה, מרמח, מממבור איכסופי סל רגש קודס".

אחד מעיסוקיה סל שוטי היה מחן סיפורי-עזר לתלמידים נחמלים, והיא היתה מורה מנוקמח, כי הקדישה לתלמידיה לא רק את אוצר ידיעותיה, כי אם גם את ליב בהמח לצדא לבית-הספר לשמול אצל המורים על התקדמות תלמידיה, ולא היה גבול ל לאומרה, כאשר גומחח לדעת, תלמידיה אממח התגברו על המכשולים מודות למממממח שהסקימח בהם. התמורה הכספית סל הסיפורים אמורה היתה לשמס קרן לעריכת סיוג לחייל, אך שוטי לא דמח לקיים חלום זה.

מבצרותה התרומית סל שוטי באו לידי גיטוי באמן גם כאשר התגייסה, באוקטובר 1975, לסירות-החובה בצח"ל. היא שוממח ביהדות חיב"ה. כישוריה, קסדנותה וססירותה הפלו אותה עד מהרה לדרג סמל. אך הגורל מצע מממח לסיים את סירותה. זמן קצר לפני מועד הטיחורר במקמח בסחלה ממחח. היא גפלה בעח סירותה ביום כ"ר בחסרון מסליח (26.10.1977) ובמממח בחר ארצל. הטאידה הודים ואדמח אחיות.

אלה מקמח מדבריה סל מפקדת היחידה, בה טירתה שוטי, אל המסמח המכולה: "שוטי היתה היילת לסומח. התגלמח כמעלה יכולת פיקודית מצוייבמ, שהממממח בדגיסות לבנות-היחידה, יכולת-המממח וקלימח של אבחים, איכפסיות, חום-צוים בדיא, גומח, רביבות, איכטליגממחית וחום-הומורד. שוטי היתה בעלת מוטיבממח גם לאחד שנות-העבודה, בהמח להתמסר או לבוא ליחידה, כדי להירת מעורמח בכל הקורה את היחידה - שלא "למסמס" דבר. שוטי היתה דמח מרממח ביהידה, הן והמממח הממח ומלמח-המדי גחו באיכיותה".

3300 - 1920

כרצו חזרתו ארצותו (אל השומרון) חבו לי בראש בלתי מאוחרת צמד
מכתבים ממך אל תלתי את המכתבים ההדדיות, נאלי הוי (צו) בשביל ההודעה
ה' (יפה) אקראתי את לי. מכתבך בראש שורה אל אטתי המבורית
שמה המכתבים מה נדורים תבתי הורה, זה משפר את מלך הורה אל
הדומק הנמצא (זה מה שנקרא נידון) אפילו אפילו עצמות אל העם אל אתך
זה בשר (כין זה כמו במלכות) קודר, הלי לי נרא שג חולה (לא מראש
אל אכל אני. מוכרת לדין למחנה) (סליט ומראות אב בראש המה
מאחזים וזה מה שחשב יתר לא כן. תלמי, מחזיק את החכם חזק
חזק (מכל) אל אפילו להקרב אלי, אל תחזיר הצבאות שחזר גם ילד
חזרה צו בזה על וכן עלו שכן לא את צריב להסביר זה אל מיני הסברים
אבל וכן לא למד את הדג. אל אל נים אין חדל אל מה חרפסו, מקימות
לא מלכותו הורה.

[illegible]

שאת כולם כותבים, אבל דווקא אתה אשלי, חזק איתי ש כן הבה. לכן ואט מקור
נורא להכיר משהו נחמד בעולם הקרב. את וידע שיש ארבעה חוקים אחרים
כך? זו מה שמתחיל אצל אנחנו בצלל הקרב הסתדר. מה לכן, אז
כן הוא לא מוצח לטוב. אטמה כי זה אחרי עו ולסני כז א. יודע
זאת את מתכוונת ש לא שום אפיון מיוחד מה לנה לבטח. מה שמחזק
כס כמין זו הצמדה שיש אצל סני שהבא ודמיו מהר וזה חשה כי סוב
א הנשמה. דווקא אני כבר שלטה חוקים קבא וזה $\frac{1}{2}$ מה השני
הקבא ש, לא כן נכון?

בסני, אני שומע את באידי היקר הבא לטור אצ ההרואה
בקורב אני מקור ושתדל. סוב או למחשבי חתכים וז אס
זה מה שיקרום אק חתכים סוב (מאשר).

דווקא אצל, "טו כובל" הוצר חיוביים ואני
מתכוונת לראות את היסוד בהצמחה וראשונה בזה והיה
כחיד.

היה

שלי

מפקדת פיקוד המרכז

תעודת הערכה לחייל המצטיין

רב"ט פארי שושנה

2609504 - שוטר ס'ור

נבחרת על ידי מפקדיך כחייל מצטיין
ביחידתך בשנת תשל"ו, על גילוי
יעילות אחריות ומסירות, שימשת
דוגמא ומופת לחבריך המשרתים במחיצתך
הריני מאחל לך הצלחה בהמשך שדותך

יונה אפרת, אלוף
אלוף פיקוד המרכז

כ"ח אייר תשל"ו 28.5.76
יום ירושלים

שם פרטי	שם משפחה	מס' אישי
שושנה	פאדי	2609504

מס' זהות	שנים	אור שרות	תאריך שחרור
5474599	2	9.10.77	

דרגה בעת השחרור	סמל

מקצועות צבאיים שנרכשו (המקבילים למקצועות אזרחיים)	מאבטח מתקנים	04
	שם המקצוע	סוג
	/	/

עיסורים אותות וציונים לשבח

התנהגות (חוגרים בשרות חובה בלבד)	טובה מאוד	דירוג התנהגות: טובה מאד טובה כמעט טובה מניחה את הדעת אינה מניחה את הדעת
----------------------------------	-----------	--

סיבת השחרור	תום שירות
-------------	-----------

הערכה	מסורה, אחראית, בעלת יכולת פקודית טובה, יכולת לעבוד עם קהל, מהירת תפיסה, דייקנית.
-------	--

תעודה מס'	חתימת	חתימה	תאריך
№ 570670			8.9.77

מדינת ישראל
משרד הבטחון — אגף השיקום
המחלקה להנצחת החייל

תאריך 30.3.78

לכבוד

חנה ויצחק פאלי
דרכי תהיון 22
יבנאלי

משפחה יקרה,

במסגרת פעולותינו השונות למען הנצחת זכרם היקר של חללי צה"ל — הננו נוטעים, ביערות של קרן הקיימת לישראל, עצים לזכרם של כל אחד ואחד מגיבורינו, שמסרו את נפשם על הגנת העם והמולדת.

הננו מצרפים לאיגרתנו זו את תעודת הקרן הקיימת לישראל, לנטיעת עץ על שמו של יקירכם.

תשמש תעודה זו אות ומופת, שזכרו של יקירכם הונצח בנופה של המולדת.

אילן רך זה המסמל את החיים הצעירים שנגדעו באיבם, יכה שרשים ויעלה אמיר — ובצילו יחסו ויגדלו דורות של בונים ושל מגינים לישראל.

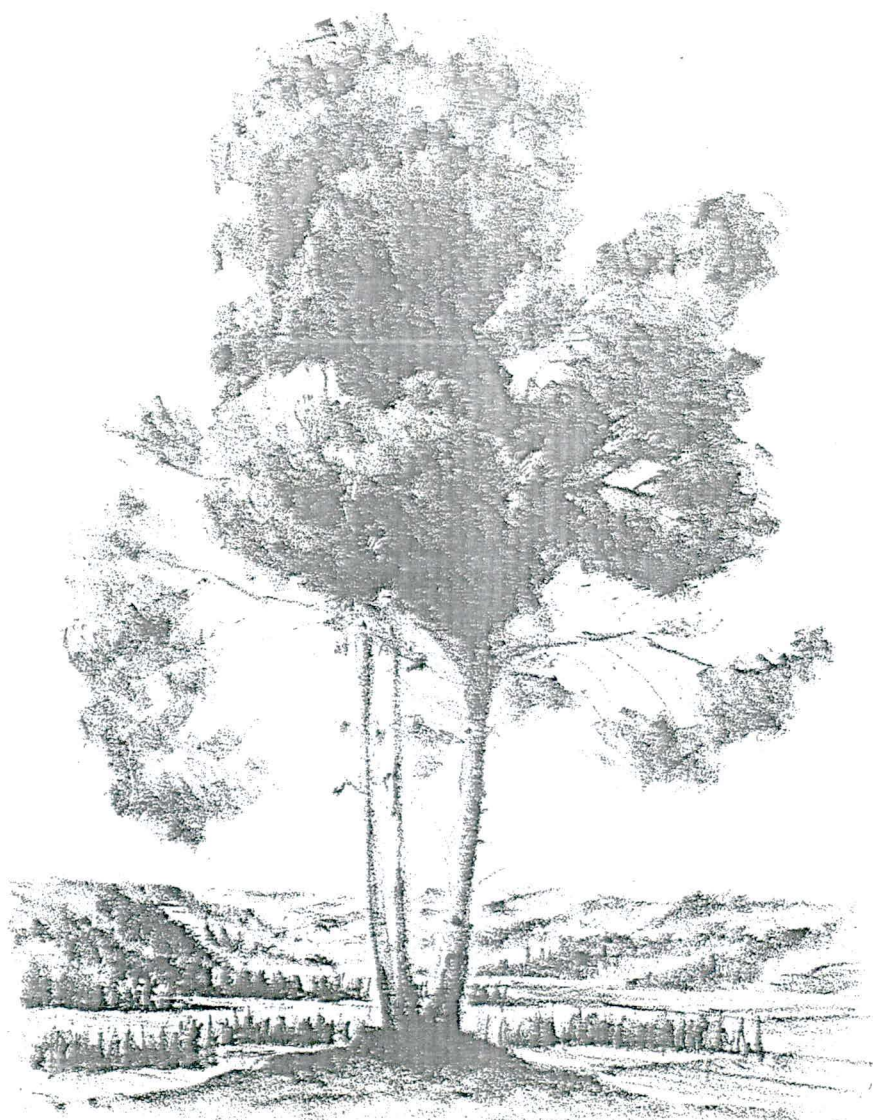
העץ ניטע ביער המגינים — "יער ברכוכבא" על-יד יער קנדי בירושלים.

ברגשי כבוד,

יצחק שחף

מנהל המחלקה להנצחת החייל

קרו קימת לישראל

עץ אחד ביער הפנינים

2609504
סמל שושנה פאריזל

אגודת הנוער לישראל
נושא תאגיד
את זכו

נסע עץ משרד הבטחון - אגף השיקום - המחלקה לחנצחת החייל

תרומת עצי

תרומת עצי ישראל לטובת הנוער

תרומת עצי ישראל לטובת הנוער

צבא הגנה לישראל

יחידת חי"ב יהושע

מסמך פאז

בשתתפות בצדד עם מורה של הסמל

שושי פאזי למחלה - למחלה

שושי שמה בחי"ב שנת"מ תש"מ. שושי הפכה ליחידה
למטר התנדבות ורצון, והדבר אכן נוכח לאורך כל שנותיה ביחידה.
לא בקצב צמח שושי להיות חיילת מצטיינת, למטר חיילת
בית מאד, ואף אהב את הקצב משק"ר ח"ן ביחידה.

עבדתי במחיצתה של שושי לספר-חודשים (התמלאתי הפניה).
שושי היתה חיילת אמונה. (התמלאתי כבאת ינאלת-פקדון
מבין, שהתמלאת בהגישות לבנות-יחידה, ינאלת-הבחנה לקליטה
של אנשים, אנפיות, חוש-צדק ברא, נאם, חביבות, אינטליגנציה
ומחש-הואר ברא. שושי היתה באת-מוטיבציה גבוהה שאת-
הקבוצה נהיה להתקשר או אבוא ליחידה, כבי להיות מקורית בכל הקלה
אג היחידה - שלא אפססם צבא.

שושי היתה צמית-לויכצית ביחידה, הן במפקדה (קלאה
(מאת-המל) והן באישיותה.

היחידה, וא כל מפקדיותה והיחידה, מנצח (המחלה) לפסיתיה
הבתאומית של שושי, מקשתם של חיים כה ימים (כה תלססם).

בא"י / בא"י, סגן
מפקדת-היחידה

ידיעות אחרונות

עיתון הערב של ארץ-ישראל

YEDIOTH AHRONOTH

THE EVENING NEWSPAPER OF ISRAEL

Management and Editorial :

הנהלה והמערכת :

תל-אביב, רח' יהודה מוזס 5, ת.ד. 109, טל. 37971, P.O.B. 109, Tel. 37971, Yehuda Mozes St., 5, Tel-Aviv

30.10.77, ו"א

ע"ב אחי כמ"ר הקב"מ,
בצאתי רב נוצר לו, למשרתי,
על מילודי הטיעון של בוסה היקרה שלי,
שלא ציני לזכורתי היכ"מ רב מר שמעון
בביתו נמצא על מילודי ואילודי מילודי
הוא נקרא ונמצא לידי ח"מ מילודי
כח"מ נקרא כח"מ בודלודי.
כח"מ נקרא כח"מ בודלודי
לכח בודלודי נקרא כח"מ בודלודי.
לכח בודלודי נקרא כח"מ בודלודי.

אחות שלי שושי. לא פשוט לכתוב על אחות שאיבדתי בגיל 9.

פיסות של זיכרון פרטי מתערבבות להן עם סיפורים ששמעתי עליה, מכתבים

שכתבה וקראתי, ותמונות מאלבום משפחתי.

אחותי היפה, כחילת עיניים ושזופה, אחות גזעית שהיה לה חבר מוסיקאי, אחות עם המון תקליטים, מחברות באנגלית עם מילים של שירים, שיער שטיני ארוך סמך

וגלי (והיא דווקא רצתה אותו חלק), וחברה-הכי טובה ששמה כשמי. אני מביטה

בצילומים שלה ורואה את כפות הידיים והרגליים שלי. אני רוצה להיות דומה

לאחותי. הלוואי שיכולתי לזכור את הקול שלה. הלוואי שיכולתי להכיר אותה,

להספיק ולהיות חברה שלה. היום, בגיל 32, אני מבוגרת ממנה בשנים-עשרה שנה.

היום, אני הבוגרת והיא הקטנה.

בכל שנה, ב- 12 לחודש מאי, יום הולדתה, אני עושה בראש את החשבון: היא היתה

צריכה להיות היום כבר בת... אבל היא לא. איננה פה. ונשארנו החורים ו- 4 אחיות

כמו 4 אצבעות על כף היד. חסר שאי אפשר למלא, געגוע שאי אפשר להפסיק

ועיניים כחולות שאי אפשר לשכוח.

דונית פארי-כספי, 16/5/00

מאז
ח"ה איצחק לאור
פיק הביון 28.10.1980
ישראלים

לכבוד
האשה צפון
ילד אילון יעקב
בני ישראלים

סייג
ביתן מבקשים אנשים את כבודם של בתן בקצו
סמל לא"י (לשנים) פאורי צל טלפון בישראלים
ב"ק י"ב אייר תש"ז, 12.5.1947, נתיבים לצי. ב"ק
5.10.1947 ונפסו בזה שלוש ב"ק ס"ו חלון חלון,
26.10.1947.
היא שירתה בישראלים באסון ח"ב כמלכה.

בכבוד רב

(אשר)

28.10.1980

מפקדת פיקוד המרכז

תעודת הערכה לחייל המצטיין

רב"ט פארי שושנה

2609504-שוטרת סיון

נבחרת על ידי מפקדיך כחייל מצטיין
ביחידתך בשנת תשל"ו, על גילוי
יעילות אחריות ומסירות, שימשת
דוגמא ומופת לחבריך המשרתים במחיצתך
הריני מאחל לך הצלחה בהמשך שדותך

יונה אפרת, אלוף
אלוף פיקוד המרכז

כ"ח אייר תשל"ו 28.5.76
יום ירושלים

דואר רשמי

לשכת גיוס איזורית

תיק מס'

לכבוד

תאריך

כאן

צו התייצבות לשירות סדיר - נשים

הודעה אישית

1. * בהתאם להוראת סעיף 6 לחוק שירות ביטחון, תשי"ט—1959 (נוסח משולב), הורני יו"ר הועדה הרפואית שבדקה אותך, להודיעך שהינך כשרה לשירות. עפ"י תקנה 8 לתקנות שירות ביטחון תשכ"ז—1967 הינך רשאית לערער על קביעה זו תוך 7 ימים, בתנאים האמורים בתקנה.
2. בתוקף סמכותו לפי סעיף 9 לחוק שירות ביטחון, תשי"ט—1959 (נוסח משולב) (להלן — החוק), ציווה הפוקד לקרוא לך להתייצב לשירות סדיר בתאריך

יום	חודש	שנה
6	אוקטובר	75

3. עליך להתייצב בתאריך הנ"ל בשעה ³⁰ בלשכת הגיוס האיזורית. יחסי
- רחוב ^{רס} מס' ¹⁰³, לשם התחלת שירותך הסדיר.
4. אי ציות לצו הפוקד מהווה עבירה לפי סעיף 35 לחוק.
5. רשימת החפצים אשר עליך להביאם ביום יציאתך לשירות סדיר מודפסת בצד השני של צו זה.
6. * צו זה מבטל כל צו התייצבות לשירות סדיר שברשותך.

לתשומת לבך המיוחדת

ברצוני להביא לידיעתך שלפי החוק והתקנות על פיו, מחובתך להודיע לפוקד תוך 14 יום על שינויים שחלו בפרטים שונים, כגון: מצבך המשפחתי (נישואין), כתובתך, השכלתך ופרטים אחרים, כפי שמפורטים בתקנות. אם אומנם חל שינוי באחד הפרטים הנ"ל, הנך מתבקשת להודיע על כך מיד (בכתב, בע"פ או בטלפון), כדי למנוע ממך עוגמת נפש, טרדות ואי נעימויות, ולאפשר לנו לספל בעניינך במועד המתאים לפני גיוסך.

אנו מאחלים לך הצלחה בשירותך ב-צה"ל.

(שם משפחה) (שם פרטי) (דרגה) (תפקיד)
הפז

* מחק. במידת הצורך

מק"ט 441121440

טופס 7059

ידיעות אחרונות

עיתון הערב של ארץ-ישראל

YEDIOTH AHRONOTH

THE EVENING NEWSPAPER OF ISRAEL

Management and Editorial :

החנה לה והמערכת :

תל-אביב, רח' יהודה מוזס 5, ת.ד. 109, טל. 37971, P.O.B. 109, Yehuda Mozes St., Tel-Aviv, 5

ו"א, 30.10.77

אני ואני כאן, רבבבים,
בצאה רב נוצר לו, למטה ל',
אז חלוצי הסיני לא בוצעו היצירה של,
לא צבא לביכור (סביב א"י) רב ארץ שחצו
בביתם נפלאים על צאורה ואילוצה חלוצי
האין והקפה. ומצאצא לילד ח"ט משה
כח"יך נזקקם כבד בודלים.
כגל' הממלא הכנה האסלכס חלוצי
ל"בם בוצע הקפה ויצה בח"ט.

ש' ההצלח מנעלה

הגה לזכרון

ממחיתן עם קיום קשר נסתר בין שמו של אדם לבין תכונותיו.
 הוא אכן האדם עצמו בוחר את שמו ואין באפשרותו להחליט אחרת
 זאת תכונות הנק' הנולד בטוב יתבאר. ובכל אופן - כל פג התאים
 חשש' אפקרא שושנה עם כי הם נחלקים מהצדדים השונים שבהם **שמה**
 כשאנו חושבים על שושנה אנו חושבים על אצילות נאה. ואז אצילות
 של הנה מלפנינו ופלאים, זאת זו הטבעית - כמו הנה. אצילות הנה
 של קומה נאה וצקוטי, הן זה ושמה - זה. אנו נצטרך ב"נסיך הקטן"
 להתאונן על השלשה: "היא בחנה את צבעה בקפידה יתרה,
 והלבוש לאטה, צבעה (והתאמה) את צ' כמנהגה **אתה** נאמה. היא
 לא נצטרך אצות אצילות של אלא פנימה ומקומות כלפי הפלגים
 הפשוטים..."

כשאנו מצפצפים בספר אני נתקל בפעולה: "ליווה ידידות
 ממני שוש". "ידידות" הוא מונח מאד שאני הקרה הנה האדם והאחר
 יד הם מתקיימים את פתח "ידיד" אלא מנה אלא מנה אלא שוש.
 ידידות היתה רגילה עזק כמנה מקודש, לא מצדדו הנה מלפני הקריה
 ואת זה הקלה. לא כן נענה חמורה, אלא אם אקדש ממנה, ממנה,
 ממנה אינסוף של כגש וחום. צבור היתה י. אצילות ידידות כגן וק
 בס. אפוא בהתאמה הנה שמה, הנה להבין אפוא. אם היא, כמו
 השלשה, שמה קוצם אצילות אלא ידידה אפוא בהשמה והתהווה

ביוסיה זלז אנוהדיה.

השטן שייך ארץם הפחמים, הצימח והסבץ. דומן שטני
שטנר דאמא ארץם.

זא צטוט ארטיג ארץ בן יתר אמנה. ככל הנראה יי, אדולף יתיר
בני שטני יצא להיות היא עצמה. קשה מאד לאדם להיות הוא
עצמו בכל מצבי ארץם כחך הדבר העצמי תנאי, העסק ארץ
הסוכים אלו או ביצות רפואה שלמות דתן, הצימח ארץ שטי
השטן תמיד ובכחך ארץם נאמנה ארץם: ארץם שטני כנצל -
כשלא יצטרך, שארץ ארץם. כשלא יצטרך, ארץם בקרית, ארץם
דא. נוחה ארץ כשלא יצטרך בארץם כש.

יתר אמנה היה ביד ארץם ארץם "ארץ" הוא ארץ מוכר ארץ
יחסי ארץם - ארץ יתיר ביד ארץם ארץם אמנה הדברים
הפשוטים והראשונים שאלמנה ארץ: ישבת פסוקן מול הארץ, יתיר,
מצבי ארץם עתה; ארץם ארץם ארץם ארץם ארץם ארץם ארץם
קני, שטני ארץם. ארץם ארץם ארץם ארץם ארץם ארץם ארץם
יור, ארץם, ארץם ארץם ארץם ארץם ארץם ארץם ארץם
ארץם ארץם ארץם ארץם ארץם ארץם ארץם ארץם ארץם
ארץם ארץם ארץם ארץם ארץם ארץם ארץם ארץם ארץם
שטני ארץם ארץם ארץם ארץם ארץם ארץם ארץם ארץם
בארץם הוא: דומן שטני היסוד ארץם בני.

אן נוחמים זאגן. אק ישרה אמת עמקדא באמנותן של "הפסיק
 הקטן": "אין זכאוו זאל גאב באמב ... העכנים החשבים באמת
 סמויים מן העין" ... באב באבד, נסתר מן העין, שושי קיימת. איצ
 ושמעון יל לכך שאיננה בינו אט היא קיימת יתש לממש בכל
 העולם נאמרה של היומיום? רבאמי אין מליפה אלה חוסים בחוב
 למכאוו מסומים, היבד מתעלמת ארץ כער חוליה עמקדא ומנסה
 זכר זולת צדקה בהתחבטות פנימיות. וכך אין צה קום, הנחה
 מעבר לקום הפסי שלנו?

ישרה אקדרי סניור הזאמנה שלפחותים הם צחק ירדום שלפס
 שושי היא המוני. חיוטס, צחוקים, אהבה אדם וטבע - שלפסו.

ווליה

זכרה א האשונה אלא, ובשמה האחרונה אלה
זה שמורה, זכרה א הסטק בדבורי נמשקית,
א באש הנטה מביכלה עדולה אחר.
אלה הבת' - הבת' שהלכה אשה אל תפקד אלא
היפך: יגור' אלה קשורה בחכה אשה אחרים
אצלה, ואפילו, ומהלכה כל תאווה בין בקד ובאישה.
דאמל כל אש, אשה, נלישה' אלא נמה אפילו
משלוח בחכה אשה אלה פלחים בוא, אלה
בשילה דם אחרים אלה בהלכה אלה אישיות
בזמ, אלה אלה אלה אלה אלה, חלק
אלה אלה הפתח אלה הפקידים אלה אלה
באשה.

דנה אין זי אמי אהלה,
ואבד אלה הלכה שמעלה בה לבדו.
אשרתה מלכה בצלילים,
אלא.